

Tài liệu do
các học viên
tình nguyện
in ấn,
phát tặng
miễn phí

MINH HUÊ

ĐA NGŨ 明慧

Pháp Luân Công

Một môn tu luyện
an hòa cả tâm và thân
hiện đang bị bức hại ở
Trung Quốc

Pháp Luân Công là một môn rèn luyện tinh thần cổ xưa thuộc Phật gia của Trung Quốc. Môn tập này bao gồm các bài giảng đạo đức và năm bài tập nhẹ nhàng, thực sự độc đáo và là một cách thú vị để cải thiện sức khỏe, tăng cường năng lượng.

Cốt lõi của môn tu luyện là các giá trị Chân - Thiện - Nhân (Zhen 真 Shan 善 Ren 忍). Pháp Luân Công giảng rằng đó chính là những đặc tính căn bản nhất của vũ trụ và lấy đó làm chỉ đạo trong tu luyện và cuộc sống hàng ngày.

Ở châu Á, các môn tập luyện tinh thần loại này thường được biết đến như là các phương pháp “tu luyện” hay “tu luyện bản thân”. Tu dưỡng tinh thần là trung tâm của rất nhiều pháp môn của Phật gia và Đạo gia trong suốt quá trình lịch sử và là một phần không thể tách rời của văn hóa truyền thống Trung Quốc.

Thông qua việc chuyên tâm và kiên định thực hành, các học viên Pháp Luân Công dần đạt được trạng thái vô ngã, có cách nhìn nhận và nhận thức thấu đáo hơn, nội tâm thuần tịnh và cân bằng – đây là những lý do sâu xa hơn để thực sự có được sức khỏe tốt. Cuối cùng người đó sẽ đạt đến trạng thái tinh thần mà trong văn hóa truyền thống phương Đông gọi là “giác ngộ” hay “đắc Đạo”.

Pháp Luân Công luôn được các tình nguyện viên hướng dẫn miễn phí và nó đã mang lại sức khỏe và hạnh phúc cho hơn 100 triệu người tại hơn 80 quốc gia trên thế giới.

Để tìm hiểu thêm, bạn có thể tìm các cuốn sách của Pháp Luân Công, các băng ghi âm và video, cũng như nhiều nguồn khác như các điểm tập luyện ở khu vực của bạn, tất cả đều miễn phí tại www.falundafa.org.

Trong Số Đây

- 2** **Giới thiệu về Pháp Luân Công**
Một môn tu luyện cổ xưa cho cuộc sống hiện đại
- 4** **Một phương pháp mang lại sức khỏe dồi dào**
Cải thiện một cách hiệu quả cả tâm lẫn thân
- 7** **Hàng triệu người đang chịu đau khổ ở Trung Quốc**
Những người vô tội đối mặt với việc bị bắt giữ, tra tấn và thậm chí mất mạng
- 13** **Xoay chuyển tình thế**
Sự ủng hộ của thế giới đang giúp đỡ chấm dứt cuộc bức hại như thế nào

Và còn nữa...

Giới thiệu về Pháp Luân Công

真 CHÂN TRUTHFULNESS
善 THIÊN COMPASSION
忍 NHẪN FORBEARANCE

Tìm hiểu thêm bằng cách ghé thăm trang www.phapluan.org hay đọc sách Chuyển Pháp Luân

Pháp Luân Công (cũng được gọi là Pháp Luân Đại Pháp) là một hệ thống tu luyện cao tầng cả tâm lẫn thân thuộc trường phái Phật gia. Nó bao gồm các bài giảng đạo đức và năm bài tập nhẹ nhàng để cải thiện cả tâm lẫn thân.

Cốt lõi của những bài giảng của Pháp Luân Công là các giá trị Chân - Thiện - Nhẫn (Zhen 真, Shan 善 Ren 忍). Pháp Luân Đại Pháp giảng rằng đó là những đặc tính cơ bản nhất của vũ trụ và lấy đó làm chỉ đạo cho tu luyện và cuộc sống hàng ngày. Theo lời giảng của ông Lý Hồng Chí, người sáng lập Pháp Luân Công: “Pháp môn lấy [việc] đồng hoá với đặc tính Chân - Thiện - Nhẫn của vũ trụ làm căn bản, lấy đặc tính tối cao của vũ trụ làm chỉ đạo, là chiếu theo nguyên lý diễn hoá của vũ trụ mà tu luyện.”

Trọng tâm của tập luyện Pháp Luân Đại Pháp là tu tâm tính, đạo đức. Một người đề cao tâm tính của họ bằng cách sống thuận theo đặc tính của vũ trụ, Chân - Thiện - Nhẫn. Khái niệm tâm tính cũng bao gồm khả năng linh hội, khả

năng chịu khổ và sự buông bỏ các loại truy cầu, suy nghĩ và thói quen tiêu cực như tham lam, ghen tị và không trung thực. Người tu luyện cũng học cách cân nhắc đến người khác trước.

Là một hệ thống tu luyện toàn diện cả tâm lẫn thân, nên Pháp Luân Đại Pháp còn bao gồm việc thực hành các bài tập thể chất. Các bài tập tương đối đơn giản và dễ học, bao gồm bốn bài công pháp đứng và một bài tĩnh công đả tọa. Các bài công pháp giúp khai mở các kinh mạch, sinh huệ tăng lực và tịnh hóa thân thể. Thông qua việc chuyên tâm và kiên định thực hành, các học viên Pháp Luân Công dần đạt được trạng thái vô ngã, có cách nhìn nhận và nhận thức thấu đáo hơn, nội tâm thuần tịnh và cân bằng – đây là những lý do sâu xa hơn để thực sự có được sức khỏe tốt. Cuối cùng người đó sẽ đạt đến trạng thái tinh thần mà trong văn hóa truyền thống phương Đông gọi là “giác ngộ” hay “đắc Đạo”.

*Cốt lõi
của những
bài giảng của
Pháp Luân Công
là các giá trị
Chân, Thiện,
và Nhẫn*

Một môn tu luyện cổ xưa cho cuộc sống hiện đại

Ở Trung Quốc cổ đại, người ta tin rằng thông qua việc rèn luyện tinh thần, con người có khả năng vượt qua cảnh giới tồn tại thông thường này. Một trạng thái cao hơn của sinh mệnh sẽ xuất hiện - một trạng thái với niềm vui và trí tuệ phi thường, thoát khỏi khổ đau và mê mờ trong nhân thế. Để đạt được trạng thái này cần có đạo đức chính trực, đoạn tuyệt ham muốn và dùng các kỹ thuật thiền định đặc biệt để tịnh hóa cả tâm lẫn thân. Qua hàng nghìn năm, những truyền thống này

được truyền lại từ những vị sư phụ cho các đệ tử, thường ở những nơi hẻo lánh hay các tu viện tách biệt.

Tuy nhiên trong thế kỷ 20, những lý tưởng siêu thoát tinh thần này bị đe dọa ở Trung Quốc. Khi Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) lên nắm quyền, các truyền thống tinh thần, đạo đức và nghệ thuật của đất nước đều là mục tiêu bị tiêu diệt. Các ngôi chùa Phật giáo bị đập bỏ và làm ô uest. Các nhà sư bị buộc phải từ bỏ cuộc sống tu hành. Giáo lý của Nho giáo bị lên án và những

người theo Phật giáo và Đạo giáo truyền thống bị bức hại.

Tuy nhiên, khát vọng siêu thoát của con người không thể bị dập tắt. Một số phương pháp tu luyện cá nhân cổ xưa đã được bảo tồn. Vào đầu những năm 1950, những kỹ thuật thiền định này được phân loại lại như một nhánh của Trung y và sau đó được phổ biến trên toàn quốc như những môn tập luyện “khí công”. Vào những năm 1980, hàng trăm khí công sư đã xuất hiện và hàng triệu người dân Trung

Quốc bắt đầu tập luyện hàng ngày các động tác chậm rãi và các bài thiền định. Tuy nhiên, trong khi các động tác kỹ thuật còn lưu lại và thậm chí phát triển rất mạnh thì phần đạo đức và tinh thần lại bị mai một rất nhiều.

Trong bối cảnh đó Pháp Luân Công đã xuất hiện. Sau khi được truyền qua nhiều thế hệ ở Trung Quốc, nó được giới thiệu ra công chúng vào năm 1992 ở vùng Đông Bắc Trung Quốc. Lần đầu tiên, các bài giảng được biên soạn thành văn

bản và các phương pháp tập luyện có thể được tiếp cận một cách rộng rãi. Không giống như những môn khí công khác nhấn mạnh việc dùng các bài tập và thiền định để đạt được sức khỏe tốt hơn, Pháp Luân Công nhấn mạnh vào việc tu dưỡng đạo đức, kết hợp tu luyện cả tâm lẫn thân. Nó giúp người ta quay lại với các giá trị và ước nguyện vốn là cốt lõi của văn hóa truyền thống Trung Quốc, và đã nhanh chóng trở thành môn tập luyện phát triển nhanh nhất và phổ biến nhất của loại hình này.

5 Bộ Công Pháp

1

Phạt Triển Thiên Thủ pháp

Sử dụng các động tác căng [và chùng] nhẹ nhàng, bài công pháp đầu tiên này sẽ khai mở tất cả các kênh năng lượng của cơ thể, tạo ra một trường năng lượng mạnh mẽ.

2

Pháp Luân Trang pháp

Bao gồm bốn tư thế [ôm bánh xe], mỗi tư thế được giữ trong vài phút. Bài công pháp thứ hai này giúp gia tăng năng lượng và trí huệ.

3

Quán Thông Lượng Cực pháp

Với các động tác tay lướt nhẹ, bài công pháp thứ ba này giúp thanh lọc cơ thể nhờ sử dụng năng lượng từ vũ trụ.

4

Pháp Luân Chu Thiên pháp

Bằng cách di chuyển hai tay một cách nhẹ nhàng trên khắp cơ thể, mặt trước và sau, bài công pháp thứ tư này sẽ chỉnh lại tất cả các trạng thái bất thường trong cơ thể và lưu thông năng lượng.

5

Thần Thông Gia Trì pháp

Đây là bài tĩnh công đã tọa kết hợp với các thủ ấn đặc biệt và tư thế tay giúp thanh lọc cả thân lẫn tâm, nó gia trì năng lượng và các công năng.

Những lợi ích của Pháp Luân Công

- Cải thiện tâm và thân
- Giảm căng thẳng và lo âu
- Tăng cường năng lượng và sức sống
- Cải thiện sức khỏe
- Đề cao tâm linh và trí huệ

Tu luyện Pháp Luân công có ý nghĩa gì đối với tôi?

Trở thành một học viên Pháp Luân Công có ý nghĩa gì? Đây chưa bao giờ là một câu hỏi dễ dàng, bởi vì mỗi người hiểu và áp dụng các giáo lý của Pháp Luân Đại Pháp theo cách riêng của họ.

Pháp Luân Công không giống với hầu hết các tôn giáo ở chỗ nó không hề có đền chùa hay nhà thờ, không có ghi tên hay những nghi thức nhập môn, không có lệ phí hay ràng buộc. Thay vào đó, nó là một môn tu luyện hoàn toàn mang tính cá nhân - tự do lựa chọn, tự do thực hành và linh ngộ theo cách riêng của chính mình.

Tuy nhiên, các yếu tố thực hành cơ bản là như nhau đối với tất cả mọi người. Trong đó, dễ thấy nhất là các bài công pháp của Pháp Luân Công. Một số người dạy sớm để đa tọa lúc bình minh, trong khi những người khác có thể dành khoảng một giờ đồng hồ vào lúc nào đó trong ngày hoặc có thể luyện tập cùng nhau theo nhóm ở các công viên.

Nhiều người tu luyện Pháp Luân Công đã có những cải thiện sức khỏe rõ rệt. Với trường hợp của tôi, tôi đã có một giấc ngủ ngon đầu tiên trong nhiều năm sau khi bắt đầu đọc những bài giảng của Pháp Luân Công; chứng

mất ngủ và lo lắng vốn hành hạ tôi nhiều năm nay đã không bao giờ trở lại. Tôi cũng ngay lập tức không còn hứng thú với chất kích thích và rượu - đây cũng là một sự thay đổi rất phổ biến. Một số bạn bè của tôi đã khỏi bệnh thấp khớp, đau lưng kinh niên và một loạt các chứng bệnh khác nhờ tu luyện Pháp Luân Công.

Nhưng Pháp Luân Đại Pháp không chỉ đơn thuần là một phương thức để cải thiện sức khỏe. Cốt lõi của việc thực hành Pháp Luân Công nằm ở việc tu nội, tiếng Trung gọi là "tu luyện". Các bài giảng của Pháp Luân Công hướng dẫn người học trong suốt quá trình tu luyện, do đó các học viên Pháp Luân Đại Pháp thường xuyên học các bài giảng này. Trọng tâm của Pháp Luân Đại Pháp là các nguyên lý Chân, Thiện, Nhân. Sống theo các nguyên lý này là mối quan tâm chính của các học viên Pháp Luân Công.

Đối với tôi, tu luyện Pháp Luân Đại Pháp đòi hỏi một quá trình liên tục xem xét bản thân. Bất cứ khi nào gặp phải một mâu thuẫn nào đó, việc đầu tiên tôi làm là cố gắng nhìn vào bên trong bản thân mình để biết được nguồn gốc của vấn đề, chứ không đổ lỗi cho người khác hoặc cảm thấy bức bối. Lúc nào cũng vậy, tôi

"Pháp Luân Đại Pháp mang lại cho tôi những kiến thức và trí tuệ để trở thành một người con, một người chồng và một người bạn tốt hơn. Nó cho phép tôi có được những sự lựa chọn đúng đắn ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn."

Nick, Phoenix

luôn luôn thấy rằng nguồn gốc của những bất hạnh hay sự thất vọng của tôi là nằm ở chính mình. Bằng cách loại bỏ những tâm chấp trước và ham muốn, cố gắng đặt lợi ích của người khác lên trên lợi ích của bản thân mình, tôi thấy rằng mình có thể an hòa trong mọi hoàn cảnh. Thông qua việc thực hành Pháp Luân Đại Pháp, tôi đã học được rằng hạnh phúc không có nghĩa là nhận được những gì mình muốn, thay vào đó, nó đến từ việc coi nhẹ ham muốn và sống hài hòa với thế giới.

TÌM HIỂU THÊM

Cuốn sách "Chuyển Pháp Luân" của ông Lý Hồng Chí là cuốn sách thiết yếu và toàn diện nhất để thực hành pháp môn. Cuốn "Pháp Luân Công" là một ấn bản mang tính giới thiệu khuyến nghị cho những người mới bắt đầu. Những cuốn sách này cùng những cuốn sách khác đều đã được dịch sang 38 loại ngôn ngữ khác nhau.

Tất cả các tác phẩm của ông Lý Hồng Chí, cũng như các video hướng dẫn các bài công pháp của Pháp Luân Đại Pháp, có thể được tải về miễn phí từ trang web: www.Falundafa.org. Cùng

có thể mua các cuốn sách bằng cách truy cập vào trang web: www.Tiantibooks.org.

Pháp Luân Công luôn luôn được các tình nguyện viên hướng dẫn miễn phí. Không hề có đăng kí thành viên hay các thủ tục nhập môn, và cũng không có bất cứ nghi lễ hay sự ràng buộc nào. Để tìm một điểm luyện công chung gần nơi bạn ở, hãy truy cập www.Falundafa.org.

Pháp Luân Công: Một phương pháp mang lại sức khỏe dồi dào

Với Carrie Dobson, phải cố gắng lắm bà mới có thể bước ra khỏi giường. Cuộc sống của người phụ nữ sống tại bang Pennsylvania này gắn liền với một căn bệnh mà bà chưa bao giờ nghe đến: bệnh Lyme. Trong 10 năm qua, căn bệnh giống như chứng đau cơ xơ hóa hiếm gặp này càng ngày càng trầm trọng, đến mức khiến bà bị liệt.

“Tôi có thể trả bất cứ giá nào hay đi bất cứ đâu, miễn là được khỏi bệnh. Lúc đó tôi đã rất tuyệt vọng”, bà Dobson nhớ lại.

Nhưng như định mệnh đã an bài, bà tìm thấy lối thoát ngay tại một công viên gần nhà, mà không tốn một đồng nào.

Chỉ trong vài tuần sau khi bắt đầu tập luyện Pháp Luân Công, sức khỏe của bà đã hồi phục.

“Chính Pháp Luân Công đã giúp tôi”, người huấn luyện viên lái máy bay 56 tuổi này nói. Nhìn bề ngoài, bà trẻ hơn chục tuổi so với tuổi của mình. “Nó giúp tôi cải thiện tâm tính và thân thể”, bà nói.

“Các bài giảng dẫn dắt tôi theo các nguyên lý Chân, Thiện, Nhân. Các bài công pháp thì có lợi cho sức khỏe.”

Đến nay, sau 12 năm, căn bệnh Lyme không bao giờ quay trở lại nữa, bà Dobson sống khỏe mạnh và hạnh phúc hơn bao giờ hết.

Không phải là ngoại lệ

Có lẽ điều đáng chú ý nhất trong câu chuyện của bà Dobson không đơn thuần nằm ở sự hy hữu của nó (bệnh Lyme được coi là vô phương cứu chữa). Điều đáng chú ý là nó tương tự như câu chuyện của hàng triệu học viên Pháp Luân Công khác trên toàn thế giới.

Sự phục hồi của bà Dobson mở ra một cánh cửa kỳ diệu để người khác nhìn thấy lợi ích sức khỏe mà Pháp Luân Công đem lại, và nó cũng là lời lý giải cho sự phát triển bùng nổ của môn tập này vào thập niên 90 tại Trung Quốc, khi

mà những câu chuyện như của bà Dobson được kể hàng ngày trên khắp Trung Quốc, được minh chứng bởi những ví dụ sống là chính những học viên.

Pháp Luân Công được ưa chuộng bởi vì nó hiệu quả

“Người Trung Quốc sống rất thực tế”, ông Triệu Minh (Zhao Ming) một người gốc Bắc Kinh, hiện đang sống ở New York nói.

“Nếu cái gì hiệu quả, người ta sẽ nghe nói về nó và đến thử. Nếu thấy không có tác dụng, họ sẽ bỏ”, ông Triệu, người đã chứng kiến tận mắt sự phát triển của Pháp Luân Công tại Trung Quốc và hiện đang tập môn này tại công viên trong trường đại học của mình nói.

Vào giữa thập niên 90, tại hầu hết các công viên ở Trung Quốc, người ta đều có thể thấy các học viên Pháp Luân Công luyện các bài công pháp đặc trưng - là sự kết hợp giữa đá tọa và các bài tập khí công thanh thoát, nhịp nhàng.

Mọi người chia sẻ với nhau mọi chuyện: từ việc ngủ ngon hơn, bớt căng thẳng, cho đến việc tăng cường năng lượng, tâm tính tốt, tiêu hóa tốt và thậm chí đã khỏi một số bệnh kinh niên (như trong trường hợp của bà Dobson với căn bệnh Lyme).

Tiếng lành đồn xa, tới năm 1999, môn tập đã có đến 100 triệu người theo học. Trong một cuộc khảo sát đối với hơn 12.000 người tập Pháp Luân Công tại Bắc Kinh, 83,4% người được hỏi trả lời rằng sau khi bắt đầu theo tập, tình trạng sức khỏe của họ đã có sự hồi phục đáng kể.

Các quan chức chính quyền Trung Quốc cũng đã công nhận những lợi ích về sức khỏe này. Một cán bộ của Ủy ban Thể thao Quốc gia thừa nhận rằng Pháp Luân Đại Pháp có thể giúp mỗi người tiết kiệm 1.000 Nhân dân tệ chi phí y tế mỗi năm.

“Hầu như ai ai ở Bắc Kinh cũng biết một người nào đó đã tập môn này và thu được lợi ích cả về thể chất lẫn tinh thần.”

Ông Triệu Minh, đã từng sống ở Bắc Kinh nói.

CHÚ THÍCH: Những động tác nhẹ nhàng: Một nhóm người luyện tập các bài công pháp của Pháp Luân Công tại Đài Loan, nơi hàng chục nghìn người được tự do tập luyện, khác hẳn với người dân ở Trung Quốc Đại lục.

Sức khỏe thật sự đến từ việc tu dưỡng cả tâm và thân

Làm thế nào mà một hệ thống đơn giản bao gồm các bài công pháp, đả tọa và nguyên lý sống lại có thể có ảnh hưởng lớn như vậy đến sức khỏe của các học viên? Điều gì khiến Pháp Luân Công khác biệt? Nó có tác dụng như thế nào?

Theo lời các học viên, Pháp Luân Công tác động đến nhiều cấp độ, sâu xa hơn những phương pháp rèn luyện sức khỏe thông thường.

“Nó tác động đến tăng năng lượng”, John Yang M.D., một bác sĩ tâm thần chuyên về Trung y và Tây y, cũng tập luyện Pháp Luân Công nói.

“Tác dụng của nó không chỉ giới hạn ở bề mặt của cơ thể. Pháp Luân Công tác động đến gốc rễ sâu xa của bệnh tật bằng cách khiến bạn cải thiện tính cách và nhân sinh quan. Bằng cách đề cao tâm tính, thân thể của bạn chuyển biến một cách tự nhiên đến một trạng thái khỏe mạnh hơn.”

Một phần quan trọng của Pháp Luân Công là những bài giảng đạo đức, bên cạnh những bài công pháp. Nhiều học viên nói rằng chính những bài giảng này khiến Pháp Luân Công có tác dụng lớn như vậy, thậm chí hơn cả những bài công pháp.

Năng lượng tu luyện từ Pháp Luân Công có đặc tính chữa bệnh đáng kinh ngạc, nhưng nó liên kết chặt chẽ với sự đề cao đạo đức. Chính sự kết hợp giữa đức hạnh, cách sống chiếu theo các nguyên lý cao tầng, và những bài công pháp đầy uy lực là một sự kết hợp hoàn hảo.

“Đây không chỉ là thoát khỏi bệnh tật. Nó còn là sống một cuộc sống khỏe mạnh về mọi mặt – tinh thần, thể chất và tâm linh”, ông Ryan Smith, một nhà giáo dục tại New Jersey nói.

Chân, Thiện, Nhân không chỉ đơn thuần là các nguyên lý chỉ đạo của Pháp Luân Đại Pháp. Chúng là bản chất của vũ trụ và sự sống. Sống hài hòa với các nguyên lý này cũng là sống hài hòa với vũ trụ. Nó giải quyết được các vấn đề căn bản.

“Không gì có thể so sánh được với cảm giác không còn bệnh tật hay lo âu”, Robert, một nhà thiết kế đồ họa tại Virginia nói. “Cơ thể của tôi cảm thấy thật nhẹ nhàng, và cho dù thỉnh thoảng tôi vẫn bị căng thẳng, chỉ sau một buổi tập luyện, tất cả những căng thẳng đều biến mất. Tôi cảm thấy thanh thản, tập trung và tràn đầy năng lượng.”

*“Pháp Luân Đại Pháp
đã làm tan biến sự
phiền muộn của tôi
một cách đáng kể.”*

Tysan, New York

*“Tôi đã từng mắc bệnh
viêm họng và viêm dạ dày
mãn tính, nhưng chúng
đã hoàn toàn biến mất
sau khi tôi bắt đầu tập
luyện Pháp Luân Công.”*

Connie, London

*“Trong vòng chưa đầy sáu
tháng, tôi đã từ một người
mắc bệnh nan y và tàn
tật trở thành giống như
thanh niên.”*

*Một học viên tại
Trung Quốc*

Loại bỏ thói quen

Pháp Luân Công
đã giúp tôi bỏ hút
thuốc như thế nào

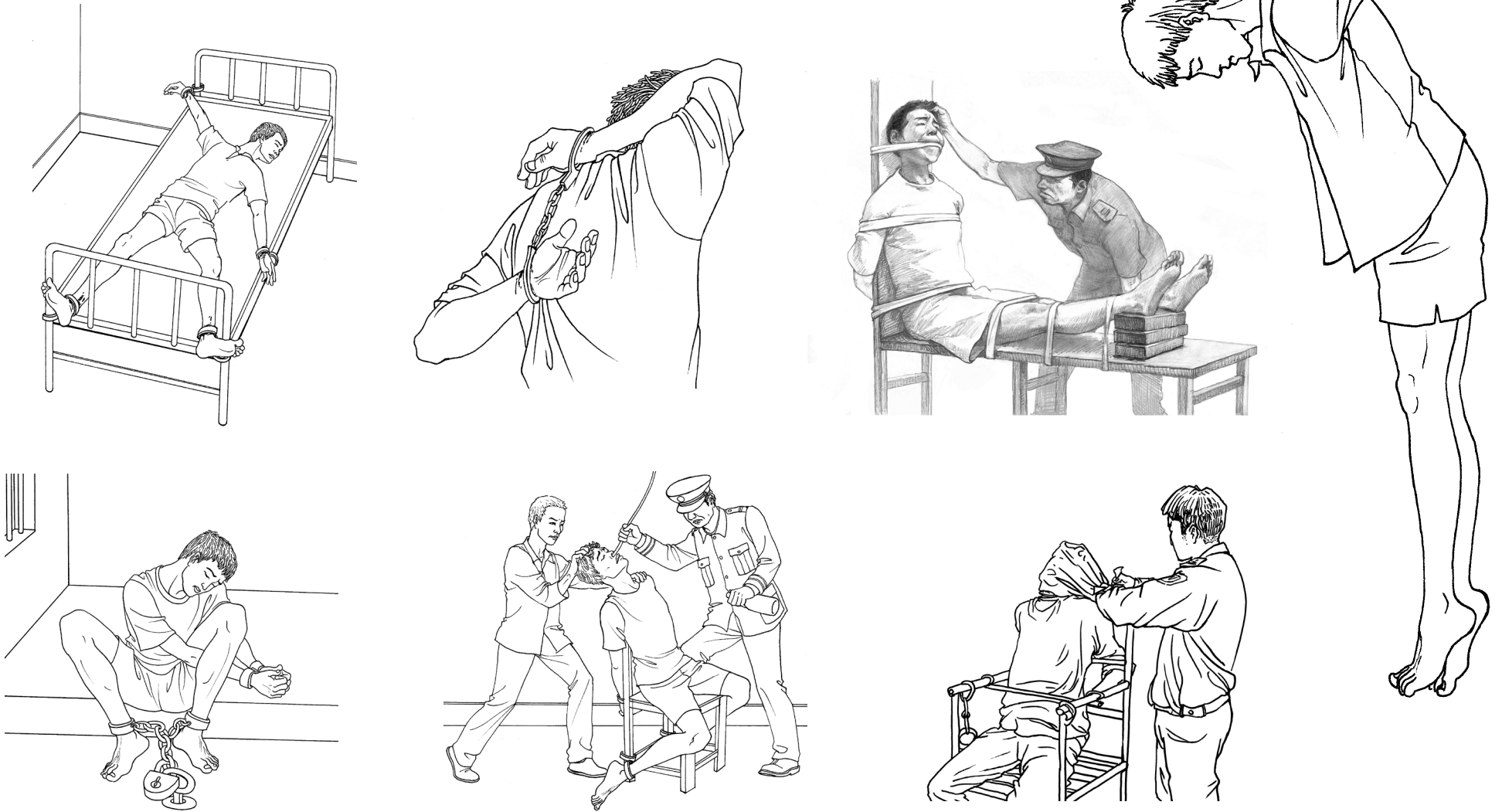
Là một bác sĩ, công việc hàng ngày là khuyên người khác đưa ra những quyết định có lợi cho sức khỏe, John Yang lại không thể thật sự làm theo những gì ông dạy người khác. “Tôi đã từng nghiện thuốc nặng”, ông Yang nhớ lại. “Một ngày tôi hút hết một hoặc hai bao. Dù nỗ lực như thế nào, tôi vẫn không thể cai được thuốc. “Tuy nhiên, tất cả đã thay đổi sau khi tôi tập

luyện Pháp Luân Công. Đột nhiên thuốc lá có mùi rất đáng sợ”, ông Yang nói. “Một vài ngày sau khi bắt đầu học Pháp Luân Công, do thói quen, tôi lại hút thuốc, và ngay lập tức tôi cảm thấy buồn nôn.” Đó là chuyện 15 năm trước, và từ đó đến nay ông Yang đã không hút thêm một điếu thuốc nào. “Cơ thể tôi không còn muốn hút thuốc nữa, và tôi đã có thể bỏ thuốc chỉ như vậy”

Tra Tấn

Dưới đây là một vài ví dụ về cách đối xử vô nhân đạo đối với các học viên Pháp Luân Công - được xem như hình phạt cho sự kiên định đức tin của họ.

Bị giết hại vì đức tin

Cô Cao Dung Dung, 37 tuổi, bị tra tấn đến biến dạng và bị giết hại.

Vào tháng 07 năm 2003, khi Bạc Hy Lai còn đảm nhận vị trí Chủ tịch tỉnh Liêu Ninh, cô Cao, một kế toán viên, đã bị tổng vào trại lao động cưỡng bức khét tiếng Mã Tam Gia do tu luyện Pháp Luân Công. Tại trại lao động, các lính canh đã tra tấn cô bằng dùi cui điện, đốt và làm biến dạng khuôn mặt vốn rạng rỡ của cô. Sau nhiều năm bị bức hại, vào ngày 06 tháng 03 năm 2005, cô đã bị tra tấn đến chết ở tuổi 37.

Ông Vu Trụ, 42 tuổi, là một nhạc sĩ dòng nhạc dân gian truyền thống đến từ Bắc Kinh. Vào ngày 26 tháng 01 năm 2008, ông và vợ đã bị cảnh sát bắt giữ trên đường về nhà sau một buổi hòa nhạc vì họ mang theo tài liệu về Pháp Luân Công trong túi của mình. Trong vòng mười ngày kể từ ngày bị bắt, ông Vu Trụ đã bị tra tấn đến chết. Vợ của ông, bà Hứa Na, đã bị kết án ba năm tù giam.

Cô Tôn Mẫn, 39 tuổi, bị các nhân viên an ninh bắt cóc tại nhà sau khi họ giam giữ chồng cô vì đã phân phát đĩa DVD phơi bày các tội ác vi phạm nhân quyền đối với các học viên Pháp Luân Công. Cặp vợ chồng này đã bị thẩm vấn, và sau nhiều giờ, cô Tôn đã qua đời. Các nguồn tin ở Trung Quốc nói rằng, cơ thể cô có nhiều dấu vết cho thấy đã bị sốc bằng dùi cui điện và bị đánh bằng vật nặng.

Ông Tạ Đức Thanh, 69 tuổi, bị bắt vào ngày 29 tháng 04 năm 2009 và bị giam tại Trung tâm tẩy não Tân Tân, và bị ngược đãi thể xác. Sau 20 ngày chịu bức hại, ông trở nên hốc hác và không kiểm soát được việc đi vệ sinh. Phần lớn thời gian ông bị hôn mê, trong những lúc tỉnh lại, ông kêu đau và kể lại việc bị tiêm thuốc lạ trong khi bị giam. Ông qua đời bốn ngày sau đó.

Hàng triệu người bị bức hại

Cuộc bức hại tàn bạo đối với hơn 100 triệu người vẫn tiếp diễn cho đến tận hôm nay

Nó bắt đầu vào lúc nửa đêm, ngày 20 tháng 07 năm 1999. Khắp nơi ở Trung Quốc trong màn đêm đen tối, công an đã kéo hàng trăm người dân thường ra khỏi giường của họ. Nhiều người đã bị đưa đến các nhà tù, nhiều người khác bị đánh và có người đã chết vì tra tấn.

Công an đã hành động theo chỉ thị từ cấp cao nhất - Tổng Bí thư ĐCSTQ Giang Trạch Dân, người đã ra lệnh: Pháp Luân Công – một môn tu luyện tinh thần phổ biến với hàng chục triệu người theo học – phải bị nhổ tận gốc.

Chiến dịch đàn áp Pháp Luân Công là một “chiến dịch tuyên truyền đồ sộ” nhằm phi báng và phá hoại cảm tình của công chúng đối với môn tu luyện. Hàng triệu cuốn sách Pháp Luân Công đã bị công an tịch thu và đốt trên các quảng trường. Thêm vào đó, mọi tầng lớp của xã hội – từ công an, thẩm phán, lãnh đạo trường học và các tổ chức – đều bị buộc phải tham gia.

BẮT GIỮ THÔ BAO: Cảnh sát mặc thường phục hành hung một học viên Pháp Luân Công trên quảng trường Thiên An Môn

Hàng trăm nghìn, nếu không nói là hàng triệu học viên Pháp Luân Công đang bị giam cầm phi pháp trong các trại tạm giam, trại lao động cưỡng bức, trại giáo dưỡng, hay nhà tù, nơi chính quyền tìm cách “chuyển hóa” các

học viên Pháp Luân Công, ép buộc họ từ bỏ đức tin của mình. Quá trình này thường bao gồm việc cô lập và/hoặc giám sát 24/24, cấm ngủ, lạm dụng thể xác, hay những tra tấn tàn bạo khác như sốc bằng dùi cui điện,

gây bông, tấn công và cưỡng bức tình dục, bức thực tàn bạo, và đánh đập.

Các quan chức Trung ương ĐCSTQ đã phê chuẩn việc sử dụng bạo lực có hệ thống, với tuyên bố “không có phương pháp nào là quá” trong việc nhổ tận gốc Pháp Luân Công.

Hai phần ba các trường hợp bị tra tấn tại Trung Quốc được các báo cáo viên đặc biệt của Liên Hợp Quốc công bố đều là các học viên Pháp Luân Công. Tại nhiều nhà tù và trại lao động Trung Quốc, phần lớn những người bị giam đều là các học viên Pháp Luân Công, và tất cả đều bị cô lập để ngược đãi. Còn những luật sư nỗ lực bảo vệ cho Pháp Luân Công thì bị sách nhiễu, khai trừ khỏi tổ chức luật sư, đánh đập, thậm chí là bị bỏ tù. Đã có hơn 3.700 trường hợp học viên được xác nhận là tử vong do tra tấn hoặc ngược đãi, ngoài ra còn có hàng nghìn học viên mất tích.

Các con số của cuộc bức hại

- **100 triệu** người đang tập luyện Pháp Luân Công khi cuộc bức hại bắt đầu vào năm 1999.
- **Hàng triệu** người dân Trung Quốc đã bị bắt cóc, giam giữ, tra tấn, bị sa thải, đuổi học hoặc bị buộc trở thành vô gia cư vì tu luyện Pháp Luân Công.
- **450.000 - 1.000.000** học viên Pháp Luân Công bị giam giữ bất hợp pháp trong các trại lao động, nhà tù và trại tạm giam vào bất cứ thời điểm nào. Đây là nhóm tù nhân lương tâm lớn nhất ở Trung Quốc, nếu không nói là trên thế giới.
- **Hơn 80.000** trường hợp bị tra tấn đã được ghi nhận.
- **Hàng triệu** người đã bị giết hại.

Hàng trăm nghìn người bị giam giữ

Từ năm 1999, hàng trăm nghìn – có thể là hàng triệu – học viên Pháp Luân Công đã bị giam giữ tùy tiện tại các trại lao động cưỡng bức, khiến họ trở thành nhóm tù nhân lương tâm lớn nhất thế giới. Ở nhiều cơ sở giam giữ tại Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công chiếm đa số. Lấy ví dụ, tại Trại lao động cưỡng bức nữ Bắc Kinh, hơn ba phần tư

người bị giam giữ là vì niềm tin vào Pháp Luân Công.

Trong nỗ lực chứng minh với thế giới rằng ĐCSTQ cam kết thực hành pháp trị, thể hệ lãnh đạo mới ở Trung Quốc gần đây đã đề nghị cải tạo hệ thống trại lao động, hay thậm chí xóa bỏ nó. Nhưng những cải tạo này, dù được thực hiện, cũng sẽ không đem đến chuyển biến căn bản. Không thể biết được có bao

hiều học viên Pháp Luân Công vẫn tiếp tục bị giam cầm và tra tấn phi lý trong các trại lao động và cơ sở giam giữ khác. Và cho dù các bản án lao động cải tạo mới đang giảm dần, nhưng lại có thêm các học viên bị kết án trong các phiên tòa giả mạo với thời hạn thường vượt quá mười năm tù giam.

Một trường hợp gần đây là ông Trương Quảng Triệu (张广兆) bị kết án tù giam một năm

rưỡi tại Trại lao động cưỡng bức Phần Tiến vào tháng 09 năm 2011. Khi thời hạn giam của ông kết thúc vào tháng 03 năm 2013, chính quyền đã từ chối trả tự do cho ông, họ tuyên bố thời gian bị biệt giam không được tính vào thời hạn giam. Khi ở trại lao động, họ đã còng tay học viên Trương - 69 tuổi – vào một lồng sắt nhỏ và bắt ông phải ngồi trên

dụng cụ tra tấn “ghế sắt”, khiến ông không thể cử động trong bảy ngày. Khi ông yêu cầu được đi vệ sinh, họ đáp lại bằng cách sốc điện ông bằng dùi cui điện. Sau đó, lính canh đã bức thực ông bằng nước muối, rồi giam ông trong một phòng nhỏ. Dù ông trở nên yếu và hốc hác, nhưng lính canh vẫn tiếp tục ép buộc ông Trương từ bỏ đức tin vào Pháp Luân Công.

Bộ máy tà ác

Tất cả những ai tham gia bức hại cuối cùng cũng sẽ phải đối diện với công lý vì những gì họ đã làm. Không ai có thể trốn tránh trách nhiệm cho những hành động của mình. Tuy nhiên, đứng đằng sau giết đây là bốn viên chức cấp cao của ĐCSTQ.

Giang Trạch Dân

Nguyên Tổng Bí thư Đảng và là nhân vật chủ chốt đứng sau cuộc bức hại. Ông ta đã khởi xướng và ép các quan chức ở đủ các cấp tham gia vào việc nhổ tận gốc Pháp Luân Công.

Chu Vĩnh Khang

Nguyên Bộ trưởng Bộ Công an và là Ủy viên thường trực Bộ Chính trị. Dích thân ông ta đã đi khắp Trung Quốc thúc giục các quan chức địa phương gia tăng đàn áp Pháp Luân Công.

Lưu Kinh

Lãnh đạo Phòng 610 khét tiếng từ năm 2001 đến năm 2009, một lực lượng cảnh sát chìm dưới quyền của Đảng có chi nhánh tại tất cả các thành phố để giám sát cuộc bức hại ở địa phương.

La Cán

Cánh tay phải của Giang Trạch Dân, giữ chức vụ của Chu Vĩnh Khang từ năm 2003 đến năm 2007. Ông ta đã tích cực thực thi việc đàn áp vào thời kỳ đầu.

Một thời được tán dương, nay lại bị bức hại tại Trung Quốc

Câu chuyện về sự phát triển của Pháp Luân Công và cuộc đàn áp diễn ra sau đó ở Trung Quốc

Sư phụ Lý Hồng Chí đã mở những khóa giảng đại trà đầu tiên về Pháp Luân Công vào tháng 05 năm 1992 ở Đông Bắc Trung Quốc.

Cuối năm đó, tại Hội chợ Sức khỏe Đông Phương năm 1992 tại Bắc Kinh, Pháp Luân Công đã nhận được nhiều giải thưởng hơn bất kỳ trường phái khí công nào khác. Năm 1993, giới khí công trên toàn quốc vinh danh ông Lý Hồng Chí là “Khí công sư được hoan nghênh nhất” và trao cho Pháp Luân Công danh hiệu “Giải thưởng Vàng đặc biệt”. Từ năm 1992 đến năm 1994, ông Lý đã có 54 khóa thuyết giảng về Pháp Luân Công trên toàn lãnh thổ Trung Quốc theo lời mời của các đoàn thể khí công và chính quyền địa phương.

Nhiều tạp chí toàn quốc đã đăng tải những câu chuyện về lợi ích về sức khỏe và tinh thần do Pháp Luân Công mang lại; ngay cả tờ báo chính thức của Bộ Công an Trung Quốc cũng ca ngợi Pháp Luân Công trong việc “đẩy mạnh tinh thần chống tội phạm truyền thống của người dân Trung Quốc; bảo vệ trật tự an ninh xã hội, và thúc đẩy đạo đức xã hội”. Lễ xuất bản cuốn sách chính của Pháp Luân Công, cuốn Chuyển Pháp Luân, đã được tổ chức trong thính đường của Bộ Công an, và các buổi thuyết giảng của Pháp Luân Công cũng được tổ chức tại các Đại sứ quán Trung Quốc ở Paris và New York như biểu trưng cho văn hóa truyền thống Trung Hoa.

Căng thẳng xuất hiện

Vào cuối thập niên 1990, sự phát triển phổ biến của Pháp Luân Công đã trở thành mối lo ngại của một số lãnh đạo cấp cao trong ĐCSTQ.

LUYỆN CÔNG BUỔI SÁNG: Vào giữa những năm 1990, các điểm luyện công của Pháp Luân Công như thế này tại Quảng Châu đã trở thành hình ảnh quen thuộc ở Trung Quốc.

Nhằm cố gắng kiểm soát hơn nữa phong trào đang trên đà phát triển này, chính quyền đã yêu cầu toàn bộ các điểm luyện công thiết lập các cơ sở đảng của ĐCSTQ. Chính quyền cũng muốn thu phí để kiếm lợi từ Pháp Luân Công.

Để bảo lưu sự trong sạch và độc lập của môn tập trước các lực lượng chính trị, ông Lý đã từ chối và khẳng định Pháp Luân Công phải được tập luyện miễn phí.

Do không thể kiểm soát hay thu lợi từ Pháp Luân Công, ĐCSTQ đã quyết định bức hại môn tu luyện

Vào tháng 07 năm 1996, Ban

Vào năm 1996, những cuốn sách Pháp Luân Công đã trở thành sách bán chạy nhất Trung Quốc, và môn tu luyện đã trở nên phổ biến trên toàn thế giới.

Tuyên truyền của Đảng đã ra lệnh cấm xuất bản các sách của Pháp Luân Công – khi đó vốn là một trong những cuốn sách bán chạy nhất trong nước. Các nhân

viên an ninh bắt đầu sách nhiễu và giám sát các học viên Pháp Luân Công.

Nhiều quan chức chính phủ tiếp tục bày tỏ sự ủng hộ với Pháp Luân Công, trong khi những người khác lại nghiêm chỉnh chấp hành đường lối cứng rắn của Đảng – coi tính đại chúng và độc lập của Pháp Luân Công là mối thách thức đối với việc kiểm soát tâm trí và tư tưởng dân tộc của ĐCSTQ.

Căng thẳng đã lên đến cực điểm vào tháng 04 năm 1999, khi hàng chục học viên Pháp Luân Công bị lực lượng an ninh đánh đập và giam giữ. Đáp lại hành động trên, hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công đã tập trung ôn hòa ở gần Văn phòng Kháng cáo Trung

ương để yêu cầu dừng leo thang việc sách nhiễu các học viên.

Thủ tướng Chu Dung Cơ đã gặp một vài người đại diện và đảm bảo rằng chính phủ không phản đối Pháp Luân Công. Đám đông đã giải tán một cách yên lặng và ôn hòa cũng như lúc nó bắt đầu.

Tuy nhiên, Chủ tịch Giang Trạch Dân, đã coi sự phổ biến và triết lý đạo đức độc lập của Pháp Luân Công là sự đe dọa, là điều ông ta cho rằng không thích hợp với thuyết vô thần chính thống. Ông ta đã quyết định dùng cuộc thỉnh nguyện làm cái cớ để thi hành chiến dịch đàn áp tàn bạo và chưa từng có nhằm “nhổ tận gốc” Pháp Luân Công.

Một số mốc thời gian đáng chú ý của cuộc bức hại tàn khốc

Sư phụ Lý Hồng Chí mở những khóa thuyết giảng đầu tiên về Pháp Luân Công tại Trường Xuân, Trung Quốc.		Pháp Luân Công được đăng ký là thành viên của Hiệp hội Nghiên cứu Khí công thuộc nhà nước Trung Quốc.		Ông Lý Hồng Chí được vinh danh là “Khí công sư được hoan nghênh nhất” tại Hội chợ Sức khỏe Đông Phương ở Bắc Kinh năm 1993.		Ông Lý Hồng Chí được mời đến dạy Pháp Luân Công tại Đại sứ quán Trung Quốc ở Paris và sau đó là Thụy Điển.
Tháng 05 năm 1992	Tháng 12 năm 1992	Tháng 07 năm 1993	Tháng 09 năm 1993	Tháng 12 năm 1993	Tháng 01 năm 1995	Tháng 03 năm 1995
	Tại Hội chợ Sức khỏe Đông Phương ở Bắc Kinh, Pháp Luân Công đã nhận được nhiều giải thưởng hơn bất kỳ môn khí công nào khác.		Tờ báo chính thức của Bộ Công an đã ca ngợi Pháp Luân Công trong việc “bảo vệ trật tự an ninh xã hội và thúc đẩy đạo đức xã hội”.		Cuốn Chuyển Pháp Luân được xuất bản. Lễ công bố xuất bản cuốn sách chính của Pháp Luân Công được tổ chức tại thính đường Bộ Công an.	

Tại sao ĐCSTQ bức hại Pháp Luân Công

Trong những năm 90, Pháp Luân Công được công nhận một cách rộng rãi là một môn tập luyện giúp nâng cao sức khỏe và đạo đức thông qua các bài giảng dựa trên Chân, Thiện, Nhân. Vậy tại sao ĐCSTQ lại phát động một chiến dịch để tiêu diệt nó, đẩy hàng trăm nghìn công dân tuân thủ pháp luật vào các trại lao động, nơi họ phải đối mặt với tra tấn và thậm chí là cái chết?

Sự phổ biến và độc lập

Năm 1998, một cuộc điều tra của chính phủ Trung Quốc cho thấy số lượng người tập luyện Pháp Luân Công vượt quá số lượng đảng viên ĐCSTQ. Với 70-100 triệu người theo tập, Pháp Luân Công có thể được nhìn nhận là nhóm độc lập, không thuộc sự quản lý của chính phủ, lớn nhất trong lịch sử nước Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Trung Hoa.

ĐCSTQ tìm cách kiểm soát tất cả những tổ chức tự nguyện, tôn giáo, truyền thông, và các cơ sở giáo dục tại Trung Quốc. Nó đàn áp tất cả những nhóm nào không chấp nhận bị kiểm soát, bao gồm cả Pháp Luân Công.

Lòng ghen tị cá nhân của người lãnh đạo độc tài

Quyết định đàn áp Pháp Luân Công được đưa ra một cách gần như là đơn phương bởi Giang Trạch Dân, lúc đó là Tổng Bí thư của ĐCSTQ. Các thành viên khác của Ủy ban Thường trực Bộ Chính trị ủng hộ cách giải quyết hòa giải

hơn, họ nhận ra Pháp Luân Công là môn tập luyện hòa bình và không có mục đích chính trị.

Sự phản đối của Giang Trạch Dân đối với Pháp Luân Công là hết sức cá nhân, bắt nguồn từ lòng ghen tị với sự phổ biến của môn tập luyện này. Người ta cũng cho rằng Giang Trạch Dân tin tưởng rằng bằng việc phát động một chiến dịch, tương tự như Đại Cách mạng Văn hóa, chống lại Pháp Luân Công, ông ta sẽ có thể củng cố được quyền lực của mình. Theo cách nói của một nhà nghiên cứu nhân quyền, Giang muốn “thể hiện năng lực bắt Đảng phải phục tùng ý muốn của mình”.

Không phù hợp với các tư tưởng Mác-xít

Mặc dù Trung Quốc đã chuyển sang nền kinh tế thị trường trong những thập kỷ gần đây, ĐCSTQ vô thần vẫn bám chặt lấy hệ tư tưởng Mác-xít. Một số lãnh đạo ĐCSTQ nhìn nhận Pháp Luân Công, với niềm tin vào sự tồn tại của Phật, Đạo, Thần, và niềm tin rằng bất kỳ ai cũng có thể đạt đến cảnh giới thần thánh thông qua việc tu luyện bản thân, là mâu thuẫn với hệ tư tưởng của đảng.

Tân Hoa Xã, cơ quan ngôn luận chính thức của ĐCSTQ, đã phát ngôn một cách rõ ràng sự việc này sau khi chiến dịch đàn áp được phát động, rằng: “Các nguyên lý Chân, Thiện, Nhân của Pháp Luân Công không có điểm chung nào với lý tưởng đạo đức và tiến bộ văn hóa xã hội chủ nghĩa mà ĐCSTQ đang nỗ lực thực hiện.”

KIỆN ĐỊNH TRONG BỨC HẠI: Tác phẩm của nghệ sĩ Thanh Tâm miêu tả một trong nhiều thủ đoạn tra tấn mà ĐCSTQ đã sử dụng trong khi bức hại các học viên Pháp Luân Công.

Cuốn sách chính của Pháp Luân Công - Chuyển Pháp Luân - được liệt kê nằm trong danh sách các cuốn sách bán chạy nhất toàn quốc trên tờ Nhật Báo Thanh niên Bắc Kinh.

Ban Tuyên truyền Trung ương của Trung Quốc cấm xuất bản các cuốn sách Pháp Luân Công, mặc dù môn tập luyện này vẫn tiếp tục phát triển.

Ủy ban Thể thao Quốc gia của Trung Quốc tuyên bố “hiệu quả của Pháp Luân Công là rất xuất chúng. Pháp Luân Công đã có cống hiến phi thường cho sự ổn định và đạo đức của xã hội.”

45 học viên Pháp Luân Công bị công an đánh đập và giam giữ. Ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10.000 học viên đã tập trung ôn hòa tại Bắc Kinh và yêu cầu chấm dứt việc sách nhiễu các học viên.

Tháng 01 năm 1996

Tháng 03 năm 1996

Tháng 07 năm 1996

Tháng 07 năm 1998

Tháng 10 năm 1998

Mùa thu năm 1998

Tháng 04 năm 1999

Ngày 20 tháng 07 năm 1999

Pháp Luân Công rút khỏi Hiệp hội Nghiên cứu Khí công Trung Quốc, thuộc nhà nước quản lý.

Bộ Công an tăng cường theo dõi và quấy nhiễu các học viên Pháp Luân Công.

Ủy ban Thể thao Quốc gia ước tính có 70 triệu người đang tập luyện Pháp Luân Công tại Trung Quốc.

Cuộc bức hại Pháp Luân Công bắt đầu, hàng nghìn học viên bị bắt và bị giam giữ.

Những lời dối trá

Thông tin sai lệch và tuyên truyền giả dối là trọng tâm trong chiến dịch của ĐCSTQ nhằm tiêu diệt Pháp Luân Công.

Thông tin sai lệch và tuyên truyền giả dối là những biện pháp chủ yếu được ĐCSTQ sử dụng trong chiến dịch tiêu diệt Pháp Luân Công. Trước khi bỏ tù hàng trăm nghìn người và tra tấn, giết hại những người dân vô tội, ĐCSTQ cần phải thay đổi cách nghĩ của công chúng, ĐCSTQ phải thuyết phục 1,3 tỷ người dân Trung Quốc rằng những người bạn bè, hàng xóm, thành viên trong gia đình của họ đang tập luyện Pháp Luân Công là nguy hiểm và không đáng được cảm thông hay thương xót. Vào tháng 07 năm 1999, lãnh đạo ĐCSTQ đã phát động chiến dịch

tuyên truyền lớn nhất kể từ sau Đại Cách mạng Văn hóa, và kiểm duyệt tất cả những ý kiến hay thông tin đi ngược với tuyên truyền của họ. Tạp chí Wall Street Journal tuyên bố “Bắc Kinh đã đẩy chiến dịch này lên đến đỉnh điểm, tấn công người dân bằng một cuộc chiến tuyên truyền theo phong cách cộng sản.” Tổ chức Ân xá Quốc tế (Amnesty International) lưu ý rằng sự bôi nhọ công khai đối với Pháp Luân Công là có chủ ý tạo ra “một môi trường oán hận đối với các học viên Pháp Luân Công, từ đó có thể khuyến khích các hành động bạo lực chống lại họ.” Chiến dịch thông tin sai lệch và bôi nhọ này gồm ba điều dối trá khủng khiếp:

1 Tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn

Vào 23 tháng 01 năm 2001, năm người đã tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn, Bắc Kinh. Trong vòng vài tiếng đồng hồ, các phương tiện truyền thông của chính phủ đã tuyên bố rằng những người tự thiêu là học viên Pháp Luân Công. Trong ba tuần sau đó, truyền hình liên tục phát những hình ảnh ghê rợn của các nạn nhân. Công chúng đã quay sang dứt khoát phản đối Pháp Luân Công, và các vụ tra tấn cũng như bạo lực chống lại các học viên đã leo thang mạnh mẽ. Nhưng có những lỗ hổng trong câu chuyện này và một loạt những bằng chứng xuất hiện cho thấy vụ việc này đã được dàn dựng, các nạn nhân là các diễn viên và ĐCSTQ đứng đằng sau vụ lừa đảo tồi tệ này.

Bằng chứng của vụ dàn dựng

- Pháp Luân Công nghiêm cấm

- việc sát sinh, bao gồm cả tự sát.
- Những người tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn đã thể hiện sai các động tác của Pháp Luân Công và hét lên những câu nói không phù hợp với những gì Pháp Luân Công giảng.
- Một phóng viên điều tra của tờ báo Washington Post đã tới quê nhà của hai nạn nhân đã tử vong trong vụ tự thiêu. Sau khi phỏng vấn bạn bè và hàng xóm của họ, người phóng viên phát hiện ra họ chưa bao giờ tập luyện Pháp Luân Công.
- Cảnh sát xuất hiện tại hiện trường của vụ tự thiêu nhanh chóng một cách bất thường, mang theo nhiều bình cứu hỏa. Cảnh sát tại Quảng trường Thiên An Môn bình thường không mang theo bình cứu hỏa, điều này cho thấy họ đã biết trước sự việc này sẽ xảy ra.
- Chính quyền Trung Quốc tuyên

bố rằng thước phim quay vụ tự thiêu được thu giữ từ các phóng viên của đài truyền hình CNN. CNN nói điều này là vô lý; các phóng viên của họ đã bị bắt ngay khi vụ tự thiêu diễn ra. Chính quyền Trung Quốc đã có mặt ở đó để quay thước phim, điều này càng đẩy lên phỏng đoán rằng vụ việc đã được dàn dựng.

- Phương tiện truyền thông của chính phủ Trung Quốc được phép độc quyền phỏng vấn các nạn nhân của vụ tự thiêu. Truyền thông nước ngoài và các nhà nghiên cứu độc lập đều bị cấm phỏng vấn. Bản thân gia đình của các nạn nhân không được phép vào bệnh viện để thăm họ, nhưng các phóng viên của chính phủ lại được phép. Bạn muốn tìm hiểu kỹ hơn?

Hãy truy cập trang web www.falsefire.com

CHỜ ĐỢI TÍN HIỆU: Trong một cảnh diễn vụng về, viên cảnh sát đứng đợi bên cạnh một người được coi là học viên Pháp Luân Công đang tự thiêu. Đây chỉ là một trong số hàng chục điểm nghi vấn trong vụ lừa đảo tồi tệ này.

TẬP TRUNG VÌ CÔNG LÝ: các học viên Pháp Luân Công đứng trật tự tại Bắc Kinh vào ngày 25 tháng Tư năm 1999. Cuộc thỉnh nguyện ôn hòa, lịch sử nhằm phản đối sách nhiễu leo thang sau đó lại bị phương tiện truyền thông nhà nước, trong một nỗ lực để biện minh cho chiến dịch bức hại của đảng, dán nhãn là một “cuộc bao vây”

2 Thỉnh nguyện ôn hòa lại bị đổ lỗi để lấy lý do đàn áp

Vào ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công đã tập trung bên ngoài Văn phòng Kháng cáo Trung ương tại Bắc Kinh để yêu cầu chính phủ dừng leo thang việc đàn áp, đe dọa các học viên Pháp Luân Công và cho phép họ tự do tập luyện trong hòa bình. Đám đông đứng một cách trật tự trên vỉa hè. Một số người ngồi thiền, những người khác đọc sách hay nói chuyện nhẹ nhàng. Thủ tướng Chu Dung Cơ đã gặp mặt

các đại diện của nhóm học viên Pháp Luân Công và đảm bảo với họ rằng chính phủ không phản đối họ, và đồng ý sẽ giải quyết yêu cầu của họ. Mười nghìn học viên Pháp Luân Công đã trật tự ra về. Đó là một cuộc thỉnh nguyện ôn hòa nhất với quy mô lớn như vậy trong lịch sử Trung Quốc hiện đại. Tuy nhiên người đứng đầu ĐCSTQ Giang Trạch Dân lại có kế hoạch khác. Ông ta đã ra lệnh cho bộ máy tuyên truyền của nhà nước miêu tả lại cuộc thỉnh nguyện thành

“một cuộc bao vây khu vực tòa nhà của chính quyền Trung ương,” và viện cớ này để phát động cuộc bức hại toàn diện đối với Pháp Luân Công. Nhưng sự thật là, cuộc bức hại Pháp Luân Công đã âm thầm leo thang từ nhiều năm trước đó, và một số quan chức cao cấp của ĐCSTQ đã quyết tâm phát động chiến dịch chống lại Pháp Luân Công. Cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04 không phải là lý do của cuộc bức hại như nhiều người vẫn nghĩ – nó chỉ là một con dê tế thần.

3 Bịa đặt để buộc tội Pháp Luân Công đã “gây ra cái chết của 1.400 người”

Trong những năm 1990, hàng triệu người đã bắt đầu tập Pháp Luân Công, trong khi tin tức về những lợi ích sức khỏe của môn tập này được truyền miệng từ người này qua người khác. Các cơ quan nhà nước, bao gồm phương tiện truyền thông quốc gia và Ủy ban Thể thao Quốc gia, đã

góp phần vào sự phát triển nhanh chóng của môn luyện tập này thông qua việc quảng bá những hiệu quả về mặt sức khỏe. Vì vậy khi ĐCSTQ thông báo họ sẽ tiêu diệt Pháp Luân Công vào năm 1999, họ đã có rất nhiều điều cần phải giải thích. Phương tiện truyền thông nhà nước bắt đầu tuyên bố rằng tập luyện Pháp Luân Công đã “dẫn đến cái chết của hơn 1.400 người.” Một

cuộc công kích qua phương tiện truyền thông với những hình ảnh ghê rợn và những câu chuyện đầy xúc cảm đã truyền tải thông điệp đó một cách hiệu quả. Tất nhiên, ĐCSTQ chưa bao giờ cung cấp một bằng chứng thích đáng nào để chứng minh cho những tuyên bố của họ và họ cũng ngăn chặn những nỗ lực điều tra độc lập. Cuối cùng, người ta khám phá ra rằng

các câu chuyện hầu như đều đã được thêu dệt, một số những người được báo cáo là đã tử vong thậm chí chưa bao giờ tồn tại. Nhưng thậm chí nếu chúng ta chấp nhận những con số của chính phủ Trung Quốc, những con số này cũng nói lên rằng Pháp Luân Công thực sự đã cải thiện sức khỏe của các học viên, chứ không hề làm tình trạng của họ tồi tệ đi. Đến

năm 1999, ĐCSTQ đã thống kê thông tin cá nhân của 2,3 triệu học viên Pháp Luân Công. Nếu chỉ có 1.400 người tử vong trong bảy năm trước đó, như ĐCSTQ đã tuyên bố, điều đó có nghĩa là tỷ lệ tử vong trung bình hàng năm của các học viên Pháp Luân Công là 0,087 trên 1000 người. Trong khi đó tỷ lệ tử vong hàng năm của toàn bộ dân số là 6,7 trên 1000 người.

Hàng chục nghìn học viên Pháp Luân Công bị giết hại để lấy nội tạng

Những điều khủng khiếp bị che giấu

Đã có thêm nhiều bằng chứng về nạn giết người và mổ cướp nội tạng khủng khiếp ở Trung Quốc. Những báo cáo từ các nhân chứng và các bác sĩ Trung Quốc đã tiết lộ rằng hàng nghìn học viên Pháp Luân Công đã bị giết để lấy nội tạng đem bán và cấy ghép nhằm thu lợi nhuận khổng lồ.

Những người nhận nội tạng thường là "khách du lịch ghép tạng" không chủ tâm, vốn đến Trung Quốc để tận dụng lợi thế là thời gian chờ đợi ngắn. Ở nhiều nước, các bệnh nhân phải xếp trong danh sách chờ đợi trong nhiều năm để được ghép gan hoặc thận.

Ở Trung Quốc, các bệnh viện quảng cáo rằng toàn bộ quá trình chỉ mất chưa đầy một tháng.

Ngày nay, số lượng các ca cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc đứng thứ hai trên thế giới, chỉ sau Mỹ. Nhưng có một vấn đề: nó thiếu một hệ thống tự nguyện hiến tạng thực sự. Nói cách khác, trong 10.000 nội tạng được cấy ghép hàng năm ở Trung Quốc, chỉ có một phần rất nhỏ là có nguồn gốc từ những người tự nguyện. Phần còn lại là từ các tù nhân Trung Quốc, trong đó có cả các học viên Pháp Luân Công, những người bị giết để lấy nội tạng theo nhu cầu.

Câu chuyện được tiết lộ lần đầu tiên vào tháng 03 năm 2006 bởi một nhân viên làm việc tại một

bệnh viện nơi học viên Pháp Luân Công đang bị giết để lấy nội tạng. Bà nói rằng chồng mình đã lấy giác mạc từ 2.000 học viên đang còn sống.

Một bác sĩ quân y xác nhận câu chuyện của bà một tuần sau đó và thú nhận rằng tội ác như vậy đang diễn ra tại 36 địa điểm khác nhau trên cả nước. Ông cũng đã chứng kiến hàng loạt các học viên Pháp Luân Công bị đưa đi trên các toa tàu chở gia súc vào ban đêm dưới sự giám sát an ninh chặt chẽ, điều này gợi lên những hình ảnh đau buồn về cảnh tượng tương tự trong cuộc

"Một kiểu tội ác mà chúng ta chưa từng được chứng kiến trên hành tinh này."

David Matas, nhà điều tra về thu hoạch nội tạng

tàn sát của Đức Quốc xã ở châu Âu.

Các nhà hoạt động nhân quyền quốc tế ngay lập tức bắt đầu điều tra các cáo buộc. Họ tiến hành gọi điện đến các bệnh viện Trung Quốc, giả

vờ tìm mua một lá gan hoặc một quả thận. Trước sự kinh hoàng của họ, từng bác sĩ một đã khẳng định: "Chúng tôi có các học viên Pháp Luân Công trong kho. Cứ đến đi và chúng tôi có thể giúp anh có được tạng trong vòng một tuần."

Hai cuộc điều tra độc lập được tiến hành bởi các luật sư nhân quyền có uy tín và một nhà báo điều tra. Họ đã phơi bày bằng chứng đáng lo ngại:

- Ở Trung Quốc, có thể tìm được nội tạng thiết yếu chỉ trong vài tuần - cho thấy có một ngân hàng lớn người hiến tạng còn sống bị giết theo yêu cầu.

- Một số bệnh viện của Trung Quốc thừa nhận trong cuộc điện thoại với các nhà điều tra, rằng họ đã sử dụng các cơ quan nội tạng của các học viên Pháp Luân Công trong cấy ghép. Một số ám chỉ rằng, tòa án và cơ quan công an địa phương có liên quan đến việc buôn bán nội tạng.

- Số lượng các ca ghép tạng được thực hiện ở Trung Quốc gia tăng đột biến sau năm 1999. Điều này trùng hợp với thời điểm khởi đầu cuộc bức hại, khi hàng trăm nghìn học viên Pháp Luân Công bị đưa vào các trại lao động.

- Các học viên Pháp Luân Công bị giam giữ trong các nhà tù và trại lao động bị kiểm tra y tế định kỳ để đánh giá sức khỏe các cơ quan nội

tạng quan trọng của họ. Số đông các tù nhân khác thông thường không trải qua các kỳ kiểm tra này.

Hai cuộc điều tra sử dụng các phương pháp khác nhau và được thực hiện một cách riêng biệt. Tuy nhiên, cả hai đều đi đến kết luận đáng lo ngại giống nhau:

Có khoảng từ 40.000 đến 65.000 học viên Pháp Luân Công bị giết để lấy nội tạng từ năm 2000 đến năm 2008.

Các quan chức Trung Quốc đã phá hủy bằng chứng và cản trở các cuộc điều tra. Họ từ chối giải thích nguồn gốc của hàng chục nghìn ca cấy ghép nội tạng, bất chấp lời đề nghị thống kê đầy đủ nguồn gốc nội tạng từ Ủy ban Liên Hợp Quốc về chống Tra tấn.

Tuy nhiên, đã có những bước tiến nhằm đi đến chấm dứt những tội ác này. Năm 2012, Hạ viện Hoa Kỳ đã triệu tập một phiên điều trần về vấn đề mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công. Các công ty bảo hiểm y tế Israel đã ngừng gửi bệnh nhân sang Trung Quốc để ghép tạng. Tại Úc, các nhà lập pháp ở New South Wales đang tìm cách ngăn công dân của họ cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc.

Tìm hiểu thêm tại Hiệp hội Các bác sĩ Chống mổ cướp nội tạng (www.dafogh.org).

Bằng chứng về mổ cướp nội tạng

Có lẽ không bằng chứng nào về việc giết người được mô tả trong tài liệu này lại quan trọng hơn sự thừa nhận của các bác sĩ tại chính các bệnh viện của Trung Quốc.

Ngày 16/03/2006: Tại Trung tâm ghép gan của Bệnh viện Đại học Giao thông Thượng Hải
Người gọi: Tôi muốn biết [bệnh nhân] phải đợi bao lâu [cho một ca ghép gan]

Bác sĩ Đại: Chúng tôi có nguồn cấp nội tạng hàng ngày. Chúng tôi tiến hành hàng ngày.

C: Chúng tôi muốn loại còn tươi, còn sống.

B.s Đại: Tất cả đều tươi...

C: Anh đã thực hiện bao nhiêu [ca ghép gan]?

B.s Đại: Chúng tôi đã thực hiện khoảng 400 đến 500... Việc chính của anh là đến đây và mang theo sẵn tiền.

C: Bao nhiêu?

B.s Đại: Nếu mọi việc suôn sẻ, khoảng 150.000 đến 200.000 nhân dân tệ.

C: Tôi phải đợi bao lâu?

B.s Đại: Tôi cần phải kiểm tra nhóm máu của anh... Nếu hôm nay anh đến, tôi có thể tiến hành cho anh trong vòng một tuần.

C: Tôi nghe nói rằng một số [nội tạng] đến từ những người tập Pháp Luân Công, những người rất khỏe mạnh.

B.s Đại: Có, chúng tôi có những người đó. Nhưng tôi không thể nói chuyện công khai qua điện thoại.

Cuộc bức hại vươn ra toàn thế giới

Chiến dịch của ĐCSTQ nhằm tiêu diệt Pháp Luân Công không chỉ giới hạn trong biên giới Trung Quốc. Từ năm 1999, chính quyền ĐCSTQ đã ưu tiên theo dõi, đe dọa, sách nhiễu các học viên Pháp Luân Công ở khắp nơi trên thế giới và sử dụng đòn bẩy kinh tế - chính trị để ngăn cản các chính phủ, công ty và tổ chức truyền thông quốc tế bày tỏ sự ủng hộ.

Tấn công các trang web

Các trang web của Pháp Luân Công có trụ sở tại Hoa Kỳ và châu Âu thường xuyên bị tấn công và làm gián đoạn. Ban đầu chính phủ Trung Quốc còn thực hiện một số cuộc tấn công dạng từ chối dịch vụ đối với các trang web của Pháp Luân Công.

Tờ báo địa phương kích động hận thù trong cộng đồng người Hoa

Chứa đầy những tuyên truyền của ĐCSTQ, những tờ báo địa phương này (dưới sự kiểm soát của Bắc Kinh) đã truyền bá những thông tin sai lệch cho cộng đồng người Hoa ở châu Âu, châu Mỹ và khắp thế giới.

Tấn công bạo lực

Những tên còn đồ người Trung

Quốc liên tục tấn công các học viên Pháp Luân Công khi họ tổ chức kháng nghị trước các Đại sứ quán và Lãnh sự quán Trung Quốc cũng như ở các khu phố Tàu trên khắp thế giới. Khu Flushing ở New York đã chứng kiến một loạt các cuộc tấn công trong những năm gần đây. Tổng Lãnh sự Trung Quốc tại New York thậm chí còn liên quan đến một số vụ bạo lực. Ở Argentina, trong chuyến thăm của một quan chức Trung Quốc vào năm 2005, các nhóm Hoa kiều đã đánh đập các học viên, cướp áp phích và biểu ngữ của họ. Các sự cố tương tự đã diễn ra ở Chicago, Atlanta, London và các thành phố khác trên khắp thế giới.

Từ chối thị thực

Các nhà nghiên cứu, các phóng viên và thậm chí các quan chức chính phủ có nhìn nhận tích cực về Pháp Luân Công nói chung thường bị từ chối cấp thị thực đến Trung Quốc, dẫn đến việc tự kiểm duyệt càng tăng mạnh.

Indonesia đóng cửa Đài phát thanh Erabura

Do áp lực ngoại giao từ Trung Quốc đối với lập trường ủng hộ Pháp Luân Công của đài

Gián điệp Trung Quốc trên khắp thế giới

Một mạng lưới gián điệp rộng lớn và được trang bị đầy đủ đã thu thập thông tin về các học viên Pháp Luân Công trên toàn thế giới và gây áp lực với gia đình của họ ở Trung Quốc. Chính các nhóm này cũng thường đảm trách việc tổ chức các hoạt động bức hại khác được thảo luận tại đây.

Công ty truyền hình vệ tinh khuất phục trước áp lực

Để bỏ đỡ chính quyền Bắc Kinh, một công ty cung cấp truyền hình vệ tinh Pháp đã đột ngột hủy hợp đồng với một đài truyền hình độc lập phát sóng các vấn đề về Pháp Luân Công.

Iceland bắt giữ các học viên

Vào năm 2004, hàng trăm học viên Pháp Luân Công đã bị bắt giữ hoặc bị từ chối nhập cảnh vào nước này trong suốt chuyến thăm của cựu Tổng bí thư ĐCSTQ. Chính phủ nước này sau đó đã xin lỗi.

Ngừng chiếu phim tài liệu

Kênh CBC của Canada đã ngừng chiếu một phim tài liệu về Pháp Luân Công vào năm 2007 do áp lực từ Đại sứ quán Trung Quốc.

Hàng chục nghìn công dân Trung Quốc đòi công lý cho Pháp Luân Công

Vào tháng 02 năm 2011, sau khi trải qua gần mười năm ở nhà tù Giai Mộc Tư của Trung Quốc vì tu luyện Pháp Luân Công, Ông Tân Nguyệt Minh, 47 tuổi, đã trở thành học viên Pháp Luân Công thứ 3.411 được xác nhận đã chết do bị tra tấn và ngược đãi trong tù.

Ông Tân, một doanh nhân đáng kính và là cha của hai đứa con, đã bắt đầu học Pháp Luân Công vào mùa xuân năm 1997 khi một người bạn cho ông mượn một quyển sách và dạy ông thiền định.

Được truyền cảm hứng từ các bài giảng của Pháp Luân Công, ông đã bỏ rượu, ngừng cãi nhau với vợ và bắt đầu dành thời gian rảnh rỗi của mình để sửa các ổ gà trong khu phố. Khi bạn bè và các thành viên trong gia đình ông Tân chứng kiến những thay đổi này, nhiều người trong số họ đã bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công.

Bị giết vì niềm tin của mình

Khi chính quyền Trung Quốc bắt đầu bức hại môn tu luyện vào năm 1999, cuộc sống của ông Tân đã bị đảo lộn. Ông lập tức bị

đưa đến một trại lao động cường bức trong hai năm. Ông đã được thả vào năm 2002, nhưng bị bắt trở lại và kết án 10 năm tù giam ở nhà tù Giai Mộc Tư. Khi gần hết kỳ hạn, lính canh nhà tù đã tăng cường nỗ lực để buộc ông từ bỏ niềm tin vào Pháp Luân Công.

Ông đã bị đánh đập và bị bức thực tàn bạo, khiến người ông đầy những vết bầm với máu trào ra từ mũi và miệng. Ông đã chết trong tù vào ngày 26 tháng 02 năm 2011.

Chỉ trong vài ngày, hai học viên Pháp Luân Công khác cũng bị tra tấn đến chết trong cùng nhà tù.

Những nỗ lực trong dân chúng gia tăng mạnh mẽ

Tin tức về những cái chết ở nhà tù Giai Mộc Tư đã nhanh chóng được truyền ra thông qua một mạng lưới ngầm của các học viên Pháp Luân Công. Nhờ sự trợ giúp của phần mềm vượt kiểm duyệt Internet, họ đã đăng các báo cáo trên các trang web ở hải ngoại, thu hút sự chú ý của quốc tế.

Xoay chuyển tình thế

Khi tin tức lan rộng trên toàn

CAN ĐẢM ĐỨNG LÊN: 15.000 chữ ký và dấu vân tay đã được thu thập cho bản kiến nghị yêu cầu điều tra về cái chết oan của ông Tân và trả tự do cho vợ và con gái ông.

thế giới, con gái lớn của ông Tân đã khởi xướng một chiến dịch thỉnh nguyện ở Trung Quốc. 15.000 người đã nhanh chóng ký tên (hoặc in dấu vân tay, theo cách của Trung Quốc) trên lá đơn để yêu cầu bồi thường cho cái chết của ông Tân.

Những kiến nghị như thế này đang ngày càng phổ biến ở Trung Quốc khi hàng nghìn công dân đã can đảm đứng lên lên án cuộc bức hại và đòi lại công lý.

Những bản kiến nghị đang xuất hiện khắp

Trung Quốc

Những bản kiến nghị tương tự đã xuất hiện ở Hắc Long Giang, Hà Bắc, Sơn Đông, Liêu Ninh, Hà Nam và một số tỉnh khác, nhằm kêu gọi trả tự do cho các học viên bị cầm tù, bồi thường cho những người bị bức hại sai trái và người thân của họ.

Kháng nghị hòa bình đang xoay chuyển tình thế

Một nỗ lực trong dân chúng ở khắp nơi trên thế giới đã nổi lên để đáp lại sự đối xử bất công và tàn bạo mà ĐCSTQ gây ra cho Pháp Luân Công.

Một kỹ sư phần mềm trẻ đến Công viên Central Park ở thành phố New York. Lúc đó trời lạnh và có dấu hiệu của một cơn bão tuyết. Robert lấy một tập tờ rơi từ túi xách của mình và đứng trước một hàng áp phích về cuộc bức hại Pháp Luân Công ở Trung Quốc.

Trong hai giờ tiếp theo của buổi sáng thứ Bảy, anh sẽ phân phát các tờ rơi cho khách qua đường. Ở bên kia Trái Đất, bà Trần Linh (Ling Chen), một nhân viên kế toán hơn 40 tuổi, leo vội lên một chiếc xe đạp. Bà mang theo một túi tờ rơi, và sẽ đạp xe trong 90 phút để tới một ngôi làng gần đó ở miền Trung Trung Quốc.

Bà Linh sẽ dành bốn tiếng để đặt các tờ rơi trước cửa mỗi ngôi nhà trong làng dưới màn đêm bao phủ. Sau khi đạp xe về nhà, bà sẽ ngủ một vài giờ trước khi đi làm vào sáng hôm sau. Cả Robert và bà Linh chưa bao giờ gặp nhau nhưng việc làm của họ có chung một mục đích: chấm dứt cuộc bức hại tàn bạo Pháp Luân Công ở Trung Quốc.

Nâng cao nhận thức

Trên khắp thế giới, các học viên Pháp Luân Công đã nỗ lực hết mình và chấp nhận rủi ro rất lớn, để nâng cao nhận thức về các vi phạm nhân quyền ở Trung Quốc và sự thật về Pháp Luân Công.

Họ thường gọi điều này là “giảng chân tướng” - dùng sự thật để chống lại những tuyên truyền tràn lan của ĐCSTQ về môn tập luyện và cuộc bức hại.

Ở Trung Quốc, bà Linh và những người khác giống như bà không phải là những người duy nhất ở tuyến đầu trong nỗ lực này, càng không phải là những người trẻ tuổi không thực tế. Họ là những người mẹ, con gái, sinh viên, giáo sư, doanh nhân và viên chức nhà nước. Xoay quanh mục đích đó, họ đã thực hiện việc phản kháng hòa bình kiên định nhất trong lịch sử Trung Quốc hiện đại.

TRUYỀN THÔNG ĐIỆP:

Những nỗ lực trong dân chúng để nâng cao nhận thức đang thay đổi tình thế của cuộc bức hại. Cho dù thông qua các sự kiện tiêu biểu như Rước đuốc Nhân quyền (ảnh trên), diễu hành tưởng niệm những người đã chết (ảnh trái) hay một biểu ngữ ‘Chân Thiện Nhân hảo, Pháp Luân Đại Pháp hảo’ được can đảm treo trên một cột đèn ở vùng Đông Bắc Trung Quốc (ảnh phải), những nỗ lực của những người ủng hộ sự thật và tự do đang có tác dụng giúp chấm dứt cuộc bức hại.

“Hoa nở khắp mọi nơi”

Trong hàng trăm nghìn ngôi nhà, tầng hầm và nhiều địa điểm khác trên toàn Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công không chỉ in các tờ rơi, tài liệu và báo chí, mà còn cả các biểu ngữ và đĩa DVD.

Những điểm sản xuất tài liệu tại nhà như vậy đã mọc lên khắp nơi trong cả nước, giống như “hoa nở khắp mọi nơi”.

Mạo hiểm tính mạng

Các tài liệu này được phân phát khắp mọi thành phố và ngôi làng ở Trung Quốc, thường là sau khi màn đêm buông xuống. Các hoạt động ban đêm là vì lý do an toàn. Nếu bị bắt, cái giá của việc dán dù

chỉ là một tờ rơi thông tin ở nơi công cộng có thể là bảy năm tù và tra tấn.

Mục tiêu của họ là đưa những tài liệu mà họ làm ra – trong đó tiết lộ về cuộc bức hại ở Trung Quốc và vạch trần những tuyên truyền của ĐCSTQ - đến tận tay càng nhiều người càng tốt.

Để chấm dứt cuộc bức hại

Ở một đất nước mà chính quyền bạo lực và các phiên xử bỏ túi (án đã được định sẵn) cho phép công an và lính canh ở trại lao động tra tấn tù nhân mà không bị trừng phạt, việc phơi bày sự ngược đãi là một trong số ít những cách tự vệ của nạn nhân.

Những nỗ lực sáng tạo

Để vượt qua mạng lưới kiểm duyệt và các thông tin sai sự thật được tuyên truyền trên báo chí của nhà nước Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công bên ngoài Trung Quốc đã tạo ra các phương tiện truyền thông độc lập của riêng mình, bao gồm một mạng lưới truyền hình vệ tinh phát sóng 24/7 vào Trung Quốc. Họ cũng phát triển phần mềm cho phép mọi người vượt tường lửa kiểm duyệt trực tuyến của Trung Quốc. Nghệ thuật cũng là một trọng tâm chính của các nỗ lực quốc tế, với các họa sĩ, nghệ sĩ múa, nhạc sĩ đăng cấp thế giới và những người khác đang dùng nghệ thuật truyền thống để vượt qua hận thù bằng cái đẹp.

Pháp Luân Công có lợi cho tất cả mọi người

Đã hơn 21 năm kể từ khi Pháp Luân Công được phổ truyền tại Trung Quốc. Hơn hai thập kỷ qua, hàng triệu người trên thế giới đã theo tập. Họ thuộc mọi giai tầng xã hội, lứa tuổi, dân tộc và hoàn cảnh xuất thân. “Bất cứ ai đều có thể tập Pháp Luân Công,” Josh, một luật sư tại Maryland, Hoa Kỳ nói. “Tuy nhiên không chỉ các học viên được hưởng lợi. Vợ con tôi không tập Pháp Luân Công, nhưng họ sẽ là người đầu tiên nói Pháp Luân Công đã khiến gia đình chúng tôi hạnh phúc hơn vì môn tập đã giúp tôi trở thành một người tốt hơn.”

“Pháp Luân Công đã giúp tôi trở thành một người chồng, người nhân viên và một người hàng xóm tốt hơn. Tôi hạnh phúc hơn, khỏe mạnh hơn, tốt bụng hơn và từ đó tạo ra một môi trường tốt hơn cho mọi người xung quanh.”

Jared, thành phố Ottawa, Canada chia sẻ.

Thông qua việc tham gia các hoạt động địa phương như diễu hành và lễ hội, các học viên Pháp Luân Công đã chia sẻ vẻ đẹp của nền văn hóa Trung Hoa truyền thống cũng như các giá trị phổ quát Chân, Thiện, Nhẫn với những khán giả từ nhiều nền văn hóa khác nhau, tạo nên bầu không khí hứng khởi mà ai ai cũng chào đón.

BÌNH MINH: Các điểm luyện tập Pháp Luân Công thường được thấy tại các công viên công cộng và các trung tâm cộng đồng. Các động tác uyển chuyển dễ học và luôn được dạy miễn phí của môn tập làm tăng thêm vẻ thanh bình cho khung cảnh một buổi sáng mùa hè như thế này ở Úc.

Chia sẻ vẻ đẹp với thế giới

Học viên Pháp Luân Công ở các thành phố trên toàn thế giới thường xuyên tổ chức các buổi biểu diễn nghệ thuật, nhạc cổ điển, các chương trình vũ múa và các triển lãm về văn hóa Trung Hoa. Vẻ đẹp và thiện lương bắt nguồn từ việc tu luyện chính bản thân đã tỏa sáng

qua các công trình nghệ thuật của họ và các sự kiện mà họ tổ chức đưa tới cho người xem một cái nhìn sâu hơn về văn hóa Trung Hoa, vượt xa khỏi những gì bạn có thể tìm thấy ở những chương trình lưu diễn từ Trung Quốc do Đảng Cộng sản bảo trợ.

Do môn tu luyện Pháp Luân Công có gốc rễ từ văn hóa Trung Hoa, các loại hình nghệ thuật truyền thống như ca nhạc, múa, hội họa (ảnh ngoài cùng bên phải) và thậm chí thiết kế thời trang (ảnh bên phải) đã trở thành phương thức trọng yếu mà các học viên Pháp Luân Công sử dụng để biểu đạt bản thân, đồng thời đóng góp tích cực cho cộng đồng giải trí và nghệ thuật.

“Là một họa sĩ, công việc của tôi là sáng tạo những bức vẽ đẹp. Pháp Luân Đại Pháp đã khiến cho tâm tôi tràn ngập vẻ đẹp mà tôi đang chia sẻ với thế giới thông qua các tác phẩm của mình.”

Chen, đến từ Đức.

“Pháp Luân Công, theo đánh giá của tôi, là một phong trào tinh thần lớn nhất tại châu Á ngày nay. Chưa có điều gì có thể so sánh được với lòng dũng cảm và tầm quan trọng của nó.”

Ông Mark Palmer, cựu Đại sứ Mỹ tại Hungary, Phó Chủ tịch tổ chức Freedom House

BẦY TỔ LẬP TRƯỜNG: Trên quảng trường Thiên An Môn, các học viên Pháp Luân Công giương biểu ngữ “Chân, Thiện, Nhẫn” khi cảnh sát tiến đến.

Cuộc bức hại Pháp Luân Công ảnh hưởng tới tất cả chúng ta

Thậm chí nếu bạn không tham gia tập luyện, thậm chí nếu bạn không sống ở Trung Quốc, ai cũng đều có trách nhiệm ngăn chặn tội ác chống lại loài người này.

Ảnh hưởng của cuộc bức hại này lớn hơn những gì bạn nghĩ

Các tờ rơi, sự kiện và hoạt động của chúng tôi là để chấm dứt một thảm kịch nhân quyền tại Trung Quốc. Nhưng điều đó cũng có ý nghĩa với các bạn, tại đây, trong thế giới tự do này. Mỗi người chúng ta đều có thể đang bị ảnh hưởng bởi cuộc bức hại Pháp Luân Công. Đôi khi chúng ta có thể bị xúi giục làm trái lương tâm mình, để rồi sau đó phải hối tiếc. Từng người chúng ta hẳn cũng không tránh được việc biểu đạt phản ứng trước những sự việc diễn ra tại Trung Quốc - dù là đồng tình cảm thông, ra tay hành động, hay thờ ơ lãnh đạm. Chúng tôi chia sẻ tài liệu này nhằm giúp tháo gỡ tình thế khó xử của bạn. Chỉ cần dành thời gian đọc và quan tâm tới Pháp Luân Công, bạn đang tạo nên sự thay đổi.

Kể từ năm 1999, Đảng Cộng sản Trung Quốc đã nỗ lực diệt tận gốc Pháp Luân Công một cách hệ thống thông qua việc tuyên truyền, bắt bớ tràn lan, tra tấn, giết hại và thậm chí mỗ cướp nội tạng sống của các học viên.

Về trang Minh Huệ - Minghui.org

Minh Huệ là một tổ chức tự nguyện chuyên cung cấp các thông tin về cộng đồng Pháp Luân Công thế giới, với trọng điểm là thu thập và công bố các báo cáo từ Trung Quốc. Hàng ngày, Minh Huệ thu nhận thông tin trực tiếp từ nguồn tin gốc, cung cấp thông tin trực diện và nóng hổi về cuộc sống của

các học viên Pháp Luân Công toàn thế giới. Với phiên bản trong 15 ngôn ngữ khác nhau, trang web còn là một kênh thông tin chung để các học viên chia sẻ ý kiến, nhìn nhận, phơi bày cuộc bức hại và bình luận về diễn biến của nó. Hãy truy cập thông tin tiếng Anh tại en.Minghui.org, tiếng Việt tại vn.Minghui.org

Những phương cách nhanh chóng và đơn giản mà bạn có thể thực hiện để giúp đỡ chúng tôi

- Chuyển tài liệu này cho người bạn quen biết.
- Kể với bạn bè về điều bạn đã đọc.
- Ký tên thỉnh nguyện tại trang web fofg.org